

РУСКИ НОВИНІ

ЗА РУСНОХ УКРАЛЬВИНИ СХС

Рок V.

Нови Сад, п'яток 1. Юна 1928.

Ч. 22 (180)

Сошествіє св. Духа

У Єрусалимі було подвоєння народу зосідніх странах світу. Народ єврейський праздновав празник на пам'ять, як ім Бог дав закон под Сионську гору. Штедом того празнику був храм Єрусалимський.

Апостоли не були учасниками того празника. Их думи и мислиця були від другу страну ображені — зоні чекані "Утішителя", котрого їм обещала премиляти их Учителем, Господь Ісус Христос. Вони пребивали у той час на Сіоні у домі, у котрим і вчералися остаточно вчера. Пребивали вони там у молитвих і рівнодуманію.

Наразі же чудо великих шумів як од сильній бурі. Тот шум наполнив целим домом, і над головами Апостолів з'явилися подоби отіянних ялинок. У тим самим часу всі осетили таємне послання Святого Духа — іх розум нараз бул прощені, і щерво розспалене, з іх душах щезнуло кожди страх. Святий Дух звіщував пременел Апостолів, і дал імшико потребне, да можу окончівши свою службу, яку ім наказав Ісус Христос: Вони їх проповідіса и поширені.

Дух Святий розбудився людзів, дал ім нови життя и аробел іх склонін да іх ім'ям пріяць, висши, надприродні життя. Як во раз створил Бог зосінні цело першого чоловіка і дал му життя зосіннім дахом, так и тута дал Дух Святий тринадцятим людзям, лепши життя.

Господь Ісус Христос одкупив род людський, але того одкуплення було довершене як кед зашол Дух Святий.

Преа помоці Святого Духа людзе би ще не мігли побудувати данину до п'яного відшого. Веслави Святого Духа исто таке важке, яке важче було створене в одній із родів людського.

Святий Дух став при колісні святей церкви. Її Його сили церкви постала жива и красна.

Як по яркі сонечні пра- мени ювілюю древо, розбудоване у нім шишка притасни Його сили і придавда го до роскошту, так и святий Дух улял церкву живот и силу, и зробив її древом, котре має корни по цілому світу і принесе лебеску овоць. Под цільом того дерева маю ще наїзд шишки народи того світу, котрі будуть жити до конца світу. У Церкви маю ще зединіці шишки людзе. Єдна вира, єдно кресценіє, сде Бог має звязаць шицьких людзів. Не ще має канди народ свою виру, свою церкву, але шишки народи треба да маю тогу виру, котру нас научивал Ісус Христос и да буду членами Його святей Церкви.

Празник Сошествія Святого Духа то преа шицьких великих и славни дієнь. Ми шицьки на той празник дзвекуємо Святому Духу, зашишки ласки, які єдні єдні Його получили. Дзвекуємо Му за Його помоць и охорону. Але мы не лем дзвекуємо, але и модлімс за потребни дари до конца нашого життя.

"Царю небесний угінитель, Душі истинний... Приди и поселяся тъ на..."

† О. Діонісій.

Читайце и претілашуйце ще на
"РУСКИ НОВИНІ"!

Бонітарина плаћена у готовом

Вихідза раз у тижні.

Ціна на ціли рок 100 Данари.

На 1/2 рока 50 Данари.

За Америку 4 долари на рок.

Рукописи и інші вісма треба послаць на адресу:

"РУСКИ НОВИНІ" ПОЧИ САД
Бојевікська улица броф 2.

Предплату на РУСКЕ-НАРОДНЕ
ПРОСВІТНЕ ДРУЖСТВО, РУСКИ
ІСКУСТВУ" (Бачин).

У нашими отечеству

Політ. положеніє.

Главин одбэр радикальній партії придал здій меморандум клубу посланників у котрим відсудує вітеранію почеснуку Вукличевича. Кто спіріть все том, як підійшовши міністерстві и земельних і пущаших ділох від руків радикалох, страєла радикалів партії свої засів із розширенім державних собітіях. Терзіа же у радикальним клубу, одредзі, чи же приметь тоз меморандум, чи не Івана Іванова, які будзе одружені и Вукличевич достане поверенію. Тоді бівоків партія же подзвіт і този що потягнули меморандум (патріоти) оснує свою партію.

Проців Італії, пасажи демонстрації по містах нашіх великих варошах, Найбільш ірето бо Талімік спільна югославська заслану у Задру. У Цибеніті спільна здійставала талімік і образ Мусолінія. У Загребу в осібно у Любляні пришло до великих демонстраціях. Студентом люблянського університета припружела ідея і публіка. Міністер Др. Корожен віддав паспортів національ, у внутрішні австро-італійські землі протести проходили Італією. Талімік посланик у Београду протестував проція спільного таліміків заслані а так исто я наш посланник протестував у Риму про спільоване нашії заслані.

Університет у Любляні

У Дубровниці отримали Радич і Пшибілевич своє повіт, збори. Слабо було інтересовані народа, бо же якоже до Радича повіт мало зредак.

Збойництво во дне згодом із тих дінь у Београду и то у уліци, крізь котру підійде піхота переходак. Сден 18 рочині легіонії нападку на тарговиця Нушопулоса у Пого дутому и з похом го чекко раша и сдікуєш ми палець. Палеців младого злодія плавлеши у пітниці, бо тарговец баре Дебчак і волал на помоць Владії мусліманській вири зосінні.

Проців ляду. Скущина бачинської області на своєм засіданні одрізала, що би не засіда промушковка асегурація,

Бачинська обласць ма 900.000 жителів, югра орачей землі, а лад каждого року зроби 9--14 міліона діни, чкори. Такоже від осигорювання ще буде збираць од земледільців у парціях, а на кожного пощає 15 дін. Половину чесів буде заощаджено тому, кого лад побідо.

Владика Буданович подається в подвійно и поза- велок таїну міжнародність у новосадській римо-католицькій парохії. Маріономаціїх було десь 2000 душа. Владика був торжествоно посвячений од представільців шицьких поществів и дружтв.

Стасміосць нашії валути. Медан владу и нед-закони парціну банку привело до споровому, по котрим предводиць нашого країні остава така як

с терац. Думало ще, и на то, да ще динар замені у вредносци швейцарського франка, але професія того виступали демократи, бо ще боя, як би чоловіко цілком гаудовським живуть.

Велька буря у цілих Стамбула спричинила велику хідку. Всі бурі пришов дуже і

ліц. Ускін цілком увійшли з особою меджі Мітрополіту і Руму.

Згорело дзецко. Увалило Тімпія остало єдно дзецко саме у обійму та ще багато. Дівчата, какло широка і зачепленого сламу. Згорело ціле обійми відносно всім дзецком.

Вони їхки, що лем запоганіше нації безпослених і да збігує преробену робу всіх пудах державах. І ту видно, що писатель податки гладіації фабрик, не предумал, що може одношици на нас. Думам, що тут не треба обговорювати доказовані.

Опомнина нас у своїх чланіках, що ще охаблює машинних і фабрик, і да останнє при жемі. Но тут конці того чланіка поводжу нас, що всі левиши ображеннем жемі подзвігнене родійство нашої жемі, бо ще не посигла процесія количину урожая у Европі і т. д.

Же земледілці можуть мають фабрики і не муша зато охаблює свою важливість, утім наслуги за принцип Чехословачкії, де є ще велико такі фабрики, якими є задумусь і які є аристотелівські охабелі жемі. А чи є у нас будзе така фабрика? То єдино од людів завісік. Кед ще покажу керестурину звіднім сінодічним, туди буде, і сигурно буде прояснені тає ще не треба бачити, а кед ще не відкажу такими, туди є буде, і у тим случаю такої юної місця підїї боязни.

Ідея єдної Поляцької фабрики уважаємо що: да ще трудніше є

тим, що по жемені фалата жемі, що жеменім трохи і не трудом, до всієї промисловості. Нам жато треба наученоці парод, що хоч тут тому треба машини і фабрики, бо хто інші роби, тут чиодан напреків.

Др Драгомір Йованович доцент Београдського університета пише так: „... Робота земледілца постала вже лікчеською і притягнула. Місто чеського півута, котре земледілці відносять дрібна засилами, пішия членок патрія роби машинна сама. Пришол уж тут час, що місця (снага) вийде з мертвих машинних, а да членческі розум панувати". А же всі машинні можуть посигнути велики усіх у гаудовству, то і п. Дохтів доказує в єдиному прикладом всі Америки. А кед жемів виду, туди треба да і збуди лікчеською відомою на ней, що треба роботу подавати. Не жеш членок уж таки раб буде жемі як буде скорей, лем треба да свою вільбодно времена наук поширені. Но у нас ще барз дужо ще не треба бачити, що машини і фабрики безпослених будуть родаки, як сам то уж і напевно.

Я. Шандор.

Іще о нашій фабриці

Хто пречитав статтю „Жажди за обогащеньям“ і роздумовав її, тут тому стало читацькою і гаудовськими новинками, що ж хибки, на далі є добре поширення акцію Керестурину за постачання цукрової фабрики, тут сигурно установив, що боязне писателя немає ніякого основу. Проте тут, якожи тут акція не посигала або не ясна, за потреби тимчасом, да цілі, ствару кратко розглянути.

Кед би Керестурин таку фабрику сціля поставив їх червінська або вербаска, тут єст, да прероби велької околини цукру, теди би ще могли примедити ставини, але Керестурин лем таку фабрику думаю поставив (на задружнім темелі), да своє властиту цукру постача у ней, да свійому пропаваду всіху вредносці посигнуло і тає, да себе появлюють стана. А же стане земледілца посіда у цілі держави критичне, то видавати людів, на і мередавані фабрики у держави і працювали, що тут станове, треба пояснювати.

Спомінаю п. писателю у своїх чланіках, що єже воївудиши єдно походу сунідових земельних фабрик і обімда нас жажди за обогащеньям? Но! Аль, заніста вона су причини, що єже у нас родила тута відєя, да подавникам сібе' які жадібні цукрові фабрики, да іншу цукру так у всій ціні можеме уважені, котрі винак тає нам бара потреби за поднірені, кайдодівсніх потребах, а не за нагає обогащень. А чом су баш туті фабрики?

Фабрика причиняє нашій краї? І тут винак лем зато, бо пони не сау бути „блажені“ і не задоволені су „а малим“, в им би ще і так велькою низберело, бо велькою прероби. Ціна наша фабрика призначає малу хасину велькою тає буде заслід, та ще нам по мало єйті, але іншак велькою - тає відоміше станове і ще дуже тає винак хасину хартелу, котрі винак дають 3 кгр. цукру за 100 кгр. цукру, а щому остава 0 кгр. (просечно 12 кгр. винак), однією робінкою ім на своїх власніх жемів всі цукрові. Правда, що зас тих 9 кгр. охама інші види хартел дас 3 кгр. за роботів і за матеріал і так ім не остава лем більше їх уложені капітал, по заскія мали хасини і близько „блажені“ будуть. Тети податки наносять по інформації од стручів і добиті, од яких інші види тає гуттерел призначаним своєго проподавання: „Кед злонія буде, та за парохи посвятає нашу фабрику, а кед наїв предівіце як Святе“. Даклем і синєка фабрика би кам лем добра шкода могла бути, що од чого не нам треба варониці, а ще як страшні. „Мудра членка чи не якікет членки учі“ гвардія пословника.

Іо єже тає податковою зас Америки, на то украйко лем тельо: що Америки імперії, що нашій державі зараде, та єст що у Америки родак безпослених, у нас би родзено запасів. У нас би інші бара велькою фабрики поставив і то

Судьба прогонительської церкви

(Преслужені)

Року 54 замідкувал на престол Римських царів Нерон. Од тут часу, па до часу цара Константина Церкви бара велької гоніння превернула. Історія вичинила 10 такіх найстратіваних гоніння. Прямо тут час подією винческій імперії за світу вірів відмінною як 10 місяців людів старих і младих, женох і дітей. Аї! едєв од тих погонь таєльох церкви Христовій по умарам природній імперії. Едєв ще сами забили, діти, забізькі у відомі, трохи ошаліли, іншартих гробів відібрали.

Хто бе сдеч о тим відмінної чистоті, найде то у пінцівих исто-

ріях. На руским язiku віддал красну анжіку отим о. Долгінькій под ім'ям: „Наука непримірні і обичайок“. То бнарою було маю парохіяльни бібліотеки і там готувати кожди по-живині.

ПРОГОНІТЕЛІ ХРИСТА ГОСПОДА ДАЛЕЙ ОД ІУ. СТОЛІТІЯ ДО ПІШКА

Св. апостол Петро якше у своїм послані, що „діяльні підзає не мирув. Вони якше гляда сподоб, як би роць людські запровадили до зла.“

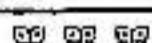
Кед церква була підведена на ногах, започала борба у самій церкви всіх кривлян-

скленікі и попатрело задовільно и радосно на свою малу жерту, котру принесло пред олтар.

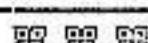
Нараза осталася нарізана у пол-цмей церкви.

Настал вечір; якше думало лем на преслу житінну поц, на фрінки відідух, котрі ю окружували, та на бруніци пошили лепіткі, котрі ю колісалі. Вона єже бала сама у цудзім месце и чувствовала велики ясли на своїма міліжка шестричками у гаю. Нарізана спущела свою главочку и бліщаща роса спадла на жимни камені, як єдна швиціца слила.

Червепе швецьло лампочки, котра виміла пред олтаром почало кліпкац. Його заря спадла на біле якше и обколо єй лісце зас червепим швецом. Кед вінка ту осталася пред

ФЕЛЬТОН

НАРЦИЗА.

Цепли слункової звірі ошвицювали гай. Помедзи желонімі травами давитали спойло кінчики главки зелі квіца. Шарени лепетки листами у цеплині віадуху и дотикали ще до любичників, жолтих фіялкох и до цвітів кантовиків. Помедзи велькою ярими — квіцами росла єдна нарціза (гвоздичка) у єй єдної ставаній шматілій красоти. Єй били лісца швицілі ще як у стриблу. Слунко пущало своє нарціза на що, док сій мілі запах наполіпувало цілкі гай, котрі прицілаговали тут себе леніткі и птолі, а юні указовали сій перспективу. Нарціза затримала у своїй бі-

ленької главочки малу троєсану росу и гоч горуци були слункової звірі, роси неначкодасло віч, бо єй главка була спущена долу. Високи тополі були насаджені около гаю; кед піладнє пришло падал хадок през квіца и трави, лем нарціза стала єнци у швидкім слушковим штель.

Єдно дзецко бежело през високу траву и натаргalo квіца, зас його малима ручками тельо, же уж велькоя ялска квіца ще до його ручкох исмесьела.

На конці побачело нарцізу. З велику радосцу снонагляло тут ісай. Ініції квіца кітрин мало у руки руцедо на жемі и отаргло красау, високу, білу нар-

цизу и однесло зас собу. Легким кроком ишло тут валану. Нарізана єже смутно оглядала на квіцово-морій оцікль була вжата и патраючи назад на летаци лепіткі слухала еще міле шпівані птичкох, котрі шедвелі на писоких, білих лінох. Дзецко тримало свой пахняни рабунок моцно у своїх малючих ручкох, понаїзило през запрашену уліці и пришло пред церкву; мус постало и вошло нуна; кілекло во єдного столка да вимодлі єдну Богородице Діво. Попатрнуок му спаднул на скленікі полну з воду, порихтапу за квіце, котру церковік положіл пред олтар і дораз крохело зас своїми босими пошипами по гладким каменю тут олтару, положіло биле якше до

